

Zitting 1999-2000

10 februari 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW,
WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Jef Van Looy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw,
over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de vergoeding van marktschade ten gevolge van de dioxine-
crisis aan landbouwbedrijven
Met redenen omklede moties

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 10 februari 2000

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.06 uur.*

Interpellatie van de heer Jef Van Looy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de vergoeding van marktschade ten gevolge van de dioxinecrisis aan landbouwbedrijven

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Looy tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de vergoeding van marktschade ten gevolge van de dioxinecrisis aan landbouwbedrijven.

De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik heb mijn interpellatie midden december ingediend, naar aanleiding van een discussie in de plenaire vergadering over de begroting. Dat gebeurde een week nadat in het Belgisch Staatsblad de dioxinewet is verschenen, en we beter konden inschatten hoe de schade zal worden berekend en uitbetaald. Dit is een federale bevoegdheid. Maar de Vlaamse minister van Landbouw moest dat goedkeuren. Zij werd bij de afhandeling van dat dossier betrokken.

Als we dat dossier nader onderzoeken, stellen we een aantal eigenaardigheden vast. Het eerste dat opvalt in verband met de schadevergoedingen, is het feit dat de Waalse melkveehouders meer dan het dubbele ontvangen dan de Vlaamse melkveehouders. Iedereen is het er nochtans over eens dat de schade in Wallonië en Vlaanderen even groot is. Die schade bedraagt 4,5 frank per liter, zij het dat de periode waarin de schade is geleden van melkerij tot melkerij kan verschillen.

In Vlaanderen werd dat als volgt verdeeld : de boer lijdt een schade ten belope van 2 frank per liter, de melkerijen een schade van 2,5 frank per liter. In Wallonië hebben de boeren voor elke liter melk het volledige bedrag gekregen : 10 frank per liter. Ze hebben wel een creditnota van 4,5 frank per liter gekregen. Maar die creditnota moeten ze niet betalen als ze beloven om tot juli 2004 aan dezelfde melkerij te blijven leveren. De schadevergoeding voor de Vlaamse boer bedraagt dus 2 frank per liter. De indirecte en directe schade bedraagt 2,5 frank, als men rekening houdt met de toestand van de coöperaties en dergelijke. Ondertussen is deze regeling definitief geworden. De Vlaamse melkerijen hebben een debetnota van 2,5 frank per liter aan de melkveebedrijven overgemaakt. Dat systeem wordt niet aanvaard.

Wat is het uiteindelijke resultaat ? De Vlaamse boer krijgt een schadevergoeding van 2 frank per liter uitbetaald. De Waalse boer daarentegen krijgt 4,5 frank, terwijl hij eigenlijk geen schade heeft geleden, want zijn creditnota moet hij niet betalen ! Voor de Waalse melkveehouders is 383 miljoen frank uitgetrokken ; voor de Vlaamse melkveehouders 359 miljoen frank. De Waalse melkveehouderij neemt 37 percent van de productie voor haar rekening. Rekening houdend met die productie en met het feit dat de schade in Wallonië en Vlaanderen even groot is, krijgt Wallonië 120 miljoen frank te veel.

We stellen nog een tweede eigenaardigheid vast. Men heeft steeds gezegd dat de veevoederbedrijven mee schuld dragen. Ze hebben te weinig controles uitgeoefend en onverantwoorde zaken toegelaten. Die veevoederbedrijven moeten een bijdrage leveren. Eerst werd gezegd dat de veevoederbedrijven en de geïntegreerde bedrijven 1 miljard frank in dat dioxinefonds moesten storten : de veevoederbedrijven 800 miljoen frank en de boeren zelf 200 miljoen frank. Vandaag blijkt dat die 800 miljoen frank in december werd terugge-

Van Looy

schroefd tot 200 miljoen frank. Onlangs hoorde ik het cijfer van 130 miljoen frank vallen. Hoe komt dat ? Die bedrijven waren toch de grote schuldingen ? Ik herinner me nog wat is gezegd tijdens de vergaderingen van de commissie ad hoc in augustus en september, en wat er in de pers is verschenen tijdens de verkiezingsperiode. Maar nu moeten ze bijna niets meer betalen. En de 200 miljoen frank die de landbouwsector zelf moet betalen, blijft wél behouden.

Wallonië vraagt om die 200 miljoen frank uit het Sanitair Fonds te halen. Voor ieder dier dat in België wordt geslacht, wordt een bijdrage gestort in dat Sanitair Fonds. Dat fonds komt ter hulp als er dierenziekten uitbreken, zoals de varkenspest. De rundvleessector moest tot vandaag 1,6 tot 1,7 miljard frank in dat fonds hebben gestort, maar dat is niet gebeurd. Al jaren geleden is hierover in de schoot van die sector een discussie begonnen. Dat heeft ten dele te maken met Europese problemen. Er worden immers runderen van elders uit Europa hier geslacht, en de vraag is wie die bijdrage moet betalen. De meeste slachterijen betalen hun bijdrage niet ; ik ken geen enkele Waalse slachterij die haar bijdrage betaalt. In dat fonds zit iets meer dan 600 miljoen frank van de rundvleessector. Dat geld is voornamelijk afkomstig van Vlaamse bedrijven. Ook de melkveesector heeft in dat fonds 150 miljoen frank gestort. Ongeveer drie vierde van dat bedrag komt uit Vlaanderen. De Vlaamse pluimveesector levert ongeveer 25 miljoen frank. De varkenssector levert 800 miljoen frank, en ook dat is Vlaams geld. In dat fonds zit dus ongeveer 1,6 miljard frank, voornamelijk Vlaams geld. Dat bedrag van 200 miljoen frank dat uit het Sanitair Fonds moet komen, is dus voor ongeveer 80 tot 90 procent Vlaams geld.

Dat alles leidt dus tot eigenaardige conclusies. Hoewel de schade voor de melkveehouderijen in Vlaanderen en Wallonië even groot is, wordt er aan de Waalse melkveehoudersbedrijven 120 miljoen frank meer uitgekeerd. Bovendien wordt dat bedrag grotendeels door Vlaanderen betaald, via het Sanitair Fonds ! Waarom krijgt de Waalse melkveehouder een grotere schadevergoeding dan de Vlaamse ? Hoe legt u dat uit aan de Vlaamse boeren ? De minister gaat vaak met boeren praten. Wilt u me eens uitnodigen om daarbij aanwezig te zijn ?

Verder vraag ik me af of de Waalse melkveehouders wel schade hebben geleden, gezien de regeling die met de melkerijen is uitgewerkt. Volgens mij is

dat niet het geval. Zijn die 4,5 frank per liter geen cadeau ? Want als ze die 4,5 frank per liter zouden doorstorten aan de coöperaties, dan is die schadevergoeding eigenlijk een steuntje voor de melkerijen. Dat is toch niet de bedoeling ?

Mijn derde vraag gaat over de bijdrage van de veevoederbedrijven aan dat dioxinefonds. Hoe is dat bedrag bepaald ? Waarom heeft men dat zo sterk teruggeschroefd ? Een andere vraag betreft de reserves van het Sanitair Fonds. Wat is de toestand ? En hoeveel Vlaams geld zit daarin ? Ik ga ervan uit dat u het dossier kent, want dat was nodig om over de federale initiatieven een advies te geven. Ik ga ervan uit dat u niet zomaar, zonder de zaak te bestuderen, Wallonië zijn zin hebt gegeven.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik zal hier de uiteenzetting van de heer Van Looy niet overdoen. De teneur en de inhoud van de interpellatie stemmen me trouwens zeer tevreden. Ik had van hem overigens niet anders verwacht.

Eén aspect van zijn uiteenzetting wil ik even van naderbij bekijken. Op 4 december, daags na de goedkeuring van de dioxinewet in het federale parlement, hebben een aantal melkerijen het nodig en nuttig geoordeeld melkveehouderijen een brief te sturen. Daarin kondigden ze een debetnota aan van 2,5 tot 4 frank per liter melk voor de maand mei. Dat bedrag zou worden verrekend met de afrekeningen van januari, februari of de volgende maanden. Hoewel de melkveehouders zijn getroffen door de dioxinecrisis, zou hun schadevergoeding worden afgeroomd door de melkerijen.

Federaal regeringscommissaris Willockx had mede tot taak de Vlaamse belangen in de afhandeling van de dioxinecrisis te verdedigen. Hij stelt 'dat deze procedure van een retroactieve debetnota niet voor schadevergoeding in aanmerking kan worden genomen. Dergelijke praktijk is blijkbaar onwettelijk. Ik zou dus aanraden ze niet te aanvaarden.' Dat schrijft hij in een brief aan de landbouwers. Het is natuurlijk erg gemakkelijk zoiets te schrijven. De melkveehouders in kwestie hebben geen invloed op de verrekening van die nota.

Minister Gabriëls werd daarover in de Kamer ondervraagd. Hij verklaarde er dat sommige zuivelbedrijven – er zijn brieven van Inex en Belgomilk – 'de melkprijs uitbetaald voor de melk geleverd gedurende de maanden mei, juni en juli, retroactief

Wymeersch

gewijzigd hebben. Ik kan meedelen dat het niet de bedoeling is om met deze retroactieve wijziging rekening te houden voor de uitbetaling van de schadevergoeding aan de melkveehouders. Het is duidelijk de bedoeling om voor de berekening van de forfaitaire schadevergoeding enkel rekening te houden met de gegevens vermeld op de originele melkafrekening.'

In hoeverre is minister Dua op de hoogte van deze onverantwoorde praktijken ? Hebt u daarover contact opgenomen met de heer Willockx en met minister Gabriëls ? En welke druk oefent u uit om deze onwettige praktijken van de melkerijen een halt toe te roepen ?

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb even een rekensommetje gemaakt. Het totaalbudget bedraagt 742 miljoen frank : 383 miljoen frank gaat naar Wallonië en 359 naar Vlaanderen. In Vlaanderen wordt 63 percent van de melk geproduceerd. Vlaanderen heeft dus eigenlijk recht op meer dan 467 miljoen frank, en Wallonië op 274 miljoen frank. Wallonië heeft dus 108 miljoen frank te veel gekregen. Dit is een typisch staaltje van Belgische solidariteit.

Landbouw is nog steeds een federale bevoegdheid. In de Costa zijn de besprekingen over landbouw vastgelopen en voor onbepaalde tijd uitgesteld. Hebt u met uw federale collega gesproken over de verdediging van de Vlaamse eisen in de Costa ? En hoe is daarop gereageerd ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, eerst en vooral wil ik erop wijzen dat dit boeiend debat over een materie gaat die hier eigenlijk niet thuishoort. Ik doe daar echter niet moeilijk over. Als ik mij goed herinner, is de dioxinewet tijdens een vergadering van de Vlaamse regering uiteengezet. Dat is echter niet het geval voor de uitvoeringsbesluiten van minister Gabriëls. U hebt in zekere zin gelijk : we hebben een impact op de zaak. We hebben die dioxinewet niet negatief beoordeeld. De tekst was zeer goed. Maar de uitvoeringsbesluiten van de federale minister van Landbouw zijn niet besproken. Dat neemt niet weg dat minister Gabriëls en ikzelf de zaak al verschillende keren informeel hebben besproken.

Wat is de kern van het probleem ? Er zijn twee factoren die aan de basis liggen. In volle dioxinecrisis hebben de Vlaamse melkerijen een andere strategie gevoerd dan de Waalse. Of het nu verstandig of dom was om de prijs in Vlaanderen hoger te houden dan in Wallonië, doet hier niet terzake. Een tweede factor is de politieke beslissing om de schadevergoeding rechtstreeks aan de landbouwers en niet aan de bedrijven uit te betalen.

Ik wil er hier even aan herinneren dat steun aan de bedrijven tot onze bevoegdheden behoort. De Vlaamse regering en minister Van Mechelen hebben voorlopig enkel overbruggingskredieten tegen een lage rente goedgekeurd ; dat is niet het geval met directe schadevergoeding. U herinnert zich in dat verband wellicht de discussie met het NCMV. Ik denk nog altijd dat het om een verstandige beslissing gaat. Anders weten we echt niet waar dit zou eindigen. In dat geval zouden de sectoren die met de landbouw zijn verbonden, schadeclaims indienen. De kans op fraude is daarbij zo groot dat er nooit een correcte regeling kan worden getroffen. Dat laatste moeten we goed voor ogen houden.

Hier werd gesproken over de Vlaamse en Waalse melkveehouders. Mijns inziens moet er een onderscheid worden gemaakt tussen diegenen die leveren aan Vlaamse melkerijen en diegenen die dat doen aan Waalse melkerijen. Er zijn nogal wat Vlaamse boeren die contracten hebben afgesloten met Waalse melkerijen. Er zijn dus Vlaamse boeren die onder de zogenaamd gunstige regeling vallen.

De heer Jef Van Looy : Hoe hoog is het percentage ?

Minister Vera Dua : Dat weet ik niet. Ik ben geen minister van Detectives. Ik kan de federale ambtenaren niet zomaar vragen om cijfermateriaal te bezorgen. We hebben een aantal boeren opgebeld en hen gevraagd hoe het nu precies zit. Op basis van hun antwoorden weet ik dat er een niet onbelangrijk aantal Vlaamse boeren aan Waalse zuivelfabrieken leveren.

De leveranciers aan Vlaamse melkerijen stelden vast dat de melkprijs daalde tot ongeveer 8 frank per liter. Dat was een nadelige zaak voor de melkerijen, want die legden wat bij. Ze wilden vermijden dat de Vlaamse boeren al te veel schade zouden oplopen. In Wallonië werd dit anders aangepakt. Drie Waalse zuivelbedrijven hebben in mei de basisprijs verminderd met 4,5 frank. De prijs per liter was toen 5,5 frank. Maar dat werd gecompenseerd met een terugvorderbaar voorschot van 4,5 frank.

Dua

Ze hebben in feite de normale melkprijs gekregen, zij het dat ze 4,5 frank van die prijs aan de melkerijen zouden moeten terugbetalen. Het is wettelijk bepaald dat die leningen worden teruggevorderd. In dat geval zouden de leveranciers van de Waalse zuivelfabrieken inderdaad de aangerekende schade hebben geleden. Het is moeilijk om te voorspellen hoe dit zal evolueren. Als de boeren vergoed zullen worden, zullen de melkerijen hun voorschotten teruggeisen. Dat lijkt me logisch.

Sommige mensen – waaronder de heer Van Looy – suggereren dat de zuivelfabrieken die voorschotten niet zullen terugvorderen, maar integendeel de leveranciers voor een periode van vijf jaar aan zich willen binden. Dat heeft trouwens ook zo in de pers gestaan. De melkerijen zouden met de Waalse boeren afspraken hebben gemaakt, waarbij de boeren de voorschotten bij wijze van vergoeding mogen houden op voorwaarde dat ze een contract voor vijf jaar afsluiten. De agro-industrie wil de leveranciers aan zich binden.

Ik heb persoonlijk verwoede pogingen ondernomen om hierover documenten te bemachtigen. Iemand van een Vlaamse zuivelfabriek had beloofd mij deze ochtend nog zo een schriftelijk contract te bezorgen. Dat is niet gebeurd, maar ik merk dat de heer Van Looy wel over de nodige documenten beschikt. Het verhaal circuleert overal. Zelfs al heb ik het niet op papier gezien, denk ik inderdaad dat men het in Wallonië inderdaad zo heeft aangepakt.

De kern van de discussie zijn uiteindelijk niet de boeren, want zij zullen er niet zo slecht van afkomen. Het gaat essentieel om een marktstrijd tussen melkerijen. U, mijnheer Van Looy, interpelleert mij op vraag van de zuivelindustrie. Zij voelen zich gepakt en ik kan daar eigenlijk wel inkomen.

Ik heb geen positief advies gegeven. Ik heb dat uitvoeringsbesluit niet eens gezien. Mijnheer Van Looy, u moet toch inzien dat het hier eigenlijk om een machtsstrijd tussen de Waalse en de Vlaamse zuivelfabrieken gaat.

De Waalse en de Vlaamse melkerijen hebben elk op een andere manier op de situatie ingespeeld. Zij hebben beide in grote mate gegokt over de verdere evolutie van de situatie.

De heer Jef Van Looy : Hun houding is duidelijk van in het begin afgesproken. Dit is samen met het politieke milieu geregeld.

Minister Vera Dua : U weet blijkbaar meer dan ik. De Vlaamse bedrijven hebben met die debetnota's een bepaalde – achteraf gezien niet zo geslaagde – strategie gevolgd. Het retroactief verlagen van de prijs in Vlaanderen is een manier om uit deze lastige situatie te raken en om dezelfde concurrentiële situatie als de Waalse boeren te bekomen. In dat geval zou men de Vlaamse boeren een vergoeding kunnen uitbetalen. Minister Gabriëls heeft me al laten weten dat hij de wettelijkheid hiervan betwist.

Verschillende mensen bevestigen evenwel die wettelijkheid. Men kan de prijs via debetnota's verlagen. Dit zou het probleem gedeeltelijk oplossen. Ik zal minister Gabriëls alleszins aanspreken op het feit dat de individuele boeren nu met die nota's zitten. Als die uiteindelijk door het federale of Europese niveau niet worden aanvaard, zijn onze Vlaamse melkveehouders inderdaad de dupe. Dit moet zeker worden vermeden. In dat geval moet de rekening zelfs naar de melkerijen worden teruggestuurd. We moeten echter afwachten hoe deze zaak op het federale niveau evolueert. Als minister Gabriëls de regeling betwist, kan dit tot een rechtszaak leiden. In dat geval moeten we zeker protesteren om te vermijden dat de individuele melkveehouders de dupe worden.

De heer Van Looy heeft een aantal concrete vragen gesteld over de bijdrage van de veevoederbedrijven in het dioxinefonds. Ik vind dat deze politieke vraag moet worden beantwoord door minister Gabriëls. Ik heb niet naar die bijdragen geïnformeerd, want het gaat hier duidelijk om de bevoegdheden van een andere minister. Ik weet wel dat het steeds de bedoeling is geweest om de veevoederindustrie in deze materie te responsabiliseren. Ik sta hier overigens nog steeds achter, en hoop dat het federale niveau voor een bijdrage van die sector kan zorgen.

Hetzelfde geldt voor het Sanitair Fonds. Ook deze zuiver technische vraag dient rechtstreeks aan minister Gabriëls te worden gesteld. Ik vind wel dat het Sanitair Fonds niet als bron voor de compensaties in de dioxinecrisis mag worden gebruikt. Dat is nooit de bedoeling van dit fonds geweest. Dit was overigens ook steeds het standpunt van de in het beheer van dat fonds betrokken boerenorganisaties. Zij moeten dan ook hun eigen stem laten horen om te vermijden dat dit fonds wordt leeggehaald om uit de dioxinecrisis voortvloeiende maatregelen te financieren. Ik denk dat ik hiermee binnen mijn mogelijkheden de vragen van de heer Van Looy heb beantwoord.

Dua

De heer Wymeersch heeft ook nog gevraagd in welke mate deze situatie in de Costa aan bod kan komen. Ik voel me niet geroepen me over de Costa uit te spreken. De Vlaamse regering heeft een vertegenwoordiger in de Costa. U kent de opvattingen van die vertegenwoordiger even goed als ik. Ik ben er dan ook van overtuigd dat hij voor een goede afloop zal zorgen. Het is mijn functie om een beleid te voeren binnen mijn eigen bevoegdheden. In het geval van een overdracht van bevoegdheden, moeten we de situatie uiteraard opnieuw bekijken. Ik ben er overigens zeker van dat de regionalisering van de landbouw het dossier bij uitstek is waarin men een duidelijke vooruitgang kan voorspellen.

De voorzitter : Ik stel voor om al die insinuaties achterwege te laten. Dit dossier is een schoolvoorbeeld van de kortsluitingen waar gedeelde bevoegdheden toe leiden.

Minister Vera Dua : Dit is geen kwestie van gedeelde bevoegdheden. Het gaat hier om een louter federale materie, waarbij de Vlaamse regering enkel kennis heeft genomen van een op het federale niveau goedgekeurde wet.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Als u een brief van een Waalse melkerij wil, kan ik er u gerust een bezorgen. Die brieven leveren duidelijke bewijzen. Daarin is duidelijk sprake van een afspraak tussen alle Waalse melkerijen om dezelfde brief aan al hun leveranciers te sturen. In deze standaardbrief verlagen zij de basisprijs van 10 frank per liter met 4,5 frank. Om de inkomsten van de boeren evenwel niet te verstoren, lossen zij dit verlies onmiddellijk op met een mogelijk terugvorderbaar voorschot van 4,5 frank per liter.

In al die brieven staat ook te lezen dat men die voorschotten wil kwijtschelden op voorwaarde dat de leverancier belooft om tot juni 2004 aan dezelfde melkerij te leveren. Om die voorschotten te financieren, zullen de melkerijen leningen aangaan. Volgens mij kan u het bestaan van die leningen toch makkelijk controleren. Ik begrijp dan ook niet waarom men hier zo verdoken te werk gaat. Voor mij is het duidelijk dat de Waalse boeren geen schade hebben geleden.

Minister Vera Dua : Als ik minister Gabriëls was, zou ik er inderdaad wel nauw op toezien dat die voorschotten worden terugbetaald.

De heer Jef Van Looy : Dat is nu net de essentie van heel de zaak. De Waalse boeren krijgen hun lening van 4,5 frank, waarop de melkerijen zonder problemen hun geld kunnen terugvorderen. In dat geval heeft de overheid de Waalse melkerijen gefinancierd, want de 2,5 frank per liter schulden van de Vlaamse melkerijen worden niet door de overheid gefinancierd. Het gaat hier om een bewuste concurrentievervalsing.

Het is duidelijk wat hier aan de hand is. Tijdens de voorbije begrotingsbesprekingen hebt u gezegd dat u dit moest navragen. Nu weet u blijkbaar nog steeds niet hoe de vork in de steel zit. Ik begrijp dit eigenlijk niet goed.

Minister Vera Dua : Ik heb het nagevraagd. We vertellen hier eigenlijk net hetzelfde.

De heer Jef Van Looy : Tijdens de maanden augustus en september werd er in de informatieve commissie ad hoc duidelijk gesteld dat alles in overleg tussen de gewesten en het federaal niveau zou worden besproken. Nu zegt u echter dat u die wetteksten hebt ontvangen en dat u voor de rest van niets weet. Ik vraag me af wat dit overleg dan precies inhield.

Minister Vera Dua : Er is in eerste instantie overlegd over wie nu net wat zou doen. Er vond toen een intensief overleg plaats tussen de Vlaamse en de federale regering. We zijn daarbij vertrokken van het VLIF. De landbouwers moesten een tegemoetkoming krijgen. Mijn voorganger, de heer Van Rompuy, had overigens al maatregelen in die zin genomen. Hij ging ervan uit dat Vlaanderen volgens de logica van de staatsvorming verantwoordelijk was voor de steun aan individuele landbouwers. De federale regering heeft echter vrij snel verklaard dat zij verantwoordelijk was voor de dioxinecrisis en dat zij dan ook zou betalen.

Er is tot en met de creatie van de dioxinewet intensief overlegd. Vanaf de regeling van die wetgeving was de aanzet tot de oplossing gegeven en was dat overleg niet langer nodig. Men mag trouwens de door de melkerijen geleden schade niet onderschatten.

De heer Jef Van Looy : De meeste melkerijen zijn coöperaties.

Minister Vera Dua : Verre van, mijnheer Van Looy. Imex, bijvoorbeeld, is geen coöperatie.

De heer Jef Van Looy : De kern van de zaak blijft dat de Vlaamse boeren schade hebben geleden en

Van Looy

de Waalse boeren niet. De schade van de individuele boeren blijft de kern van de zaak. De Waalse boeren worden volledig vergoed en de Vlaamse boeren daarentegen slechts gedeeltelijk. Men vergoedt overigens niet zozeer de Waalse boeren, als wel de Waalse melkerijen.

Ik stel vast dat u in december hebt gezegd dat u niet over alle gegevens beschikte, dat u sommige zaken nu nog niet weet en dat u over andere zaken gewoon niets wil zeggen. Ik ga er bijgevolg van uit dat u het dossier niet ten gronde kent. U bent het blijkbaar eens met het huidige systeem. Dit betekent dat u hebt nagelaten om de belangen van de Vlaamse melkveehouder te verdedigen. U krijgt nu nog steeds de kans om zijn belangen te verdedigen. Ik stel voor dat u dit ook eens zou doen. U bent toch de Vlaamse minister van Landbouw.

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Looy, ik heb u reeds gezegd dat ik hierover met minister Gabriëls zal overleggen.

De heer Jef Van Looy : Dat hebt u op 12 december van vorig jaar ook al gezegd.

Minister Vera Dua : Ik heb ondertussen ook al met minister Gabriëls gepraat. Het systeem is niet zonder logica.

Uiteindelijk discussiëren we hier over de vraag welke melkerijen vergoed zullen worden.

De heer Jef Van Looy : Dat geldt enkel voor Wallonië.

Minister Vera Dua : Als het systeem van de debetnota's misloopt, zal ik zeker stappen zetten bij minister Gabriëls om de belangen van de Vlaamse boeren te verdedigen. (*Opmerkingen*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Het probleem ligt bij die bewuste debetnota's. De individuele melkveehouders zijn nog steeds niet schadeloos gesteld. Zij hebben ondertussen wel die debetnota's ontvangen. De melkerijen hebben laten weten dat ze die nota's automatisch zullen verrekenen. De lopende procedure treft de veehouders bijgevolg financieel. Minister Gabriëls heeft op vragen van federale parlementsleden geantwoord dat hij met die debetnota's geen rekening wil houden, en dat hij zich enkel wil baseren op de voor de maanden mei, juni

en juli toegekende bedragen. De federale overheid kan een procedure opstarten om het principe van die debetnota's te betwisten. Dit zou betekenen dat de schadeloosstelling nog een tijdje op zich zou laten wachten.

De melkveehouders ondervinden hiervan schade en niemand kan met zekerheid zeggen hoe of wanneer er een oplossing komt. Als dit probleem te lang blijft aanslepen, zullen veel melkveehouders het einde van de tunnel niet meer zien. Zij hebben het door een samenloop van omstandigheden momenteel zeer moeilijk. De Vlaamse regering moet een duidelijk signaal geven. Dit lange wachten is uit den boze. De Vlaamse melkveehouders moeten krijgen waar ze recht op hebben.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roeland Van Goethem : Ik zou even iets willen toelichten. U hebt het net gehad over een mogelijke betwisting van die debetnota's. Er valt op technisch vlak echter geen speld tussen die nota's te krijgen. Die nota's zijn niet betwistbaar. Indien iemand ze wel wenst te betwisten, is dit een puur politieke kwestie en geen juridische.

Minister Vera Dua : Ik denk dat u gelijk hebt. De verantwoordelijken van de zuivelindustrie geven me de indruk vrij sterk in hun schoenen te staan. Ik moet me wel verontschuldigen voor het feit dat ik niet wist dat minister Gabriëls in het federaal parlement al zo duidelijk heeft gezegd dat hij met die nota's geen rekening wil houden. Dit verbaast me enigszins, want de federale ambtenaren waar ik zelf mee heb gesproken, gaven me de indruk dat ze er wel voor te vinden waren.

Als de situatie inderdaad in die zin evolueert, kan ik hier alleszins de garantie geven dat ik minister Gabriëls hierover een officiële brief zal schrijven.

De voorzitter : Als hier ooit een rechtszaak van komt, dan zal dit weer wat tijd in beslag nemen. Gelukkig zijn we nog niet zo ver.

De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Het is essentieel dat de schade na de uitbetalingen wordt herbekeken. Het was oorspronkelijk de bedoeling om de schade in de loop van december 1999 te vergoeden. Heel wat boeren hadden geen vertrouwen in die timing en hebben gekozen voor de goedkope leningen. Ik ken persoonlijk boeren die begin december voor een dergelijke lening hebben ingetekend, en van-

Van Looy

daag nog steeds geen frank hebben ontvangen. De schade is niet uitbetaald, maar de leningen ook nog niet. U moet als minister van Landbouw optreden, want de tweede golf van faillissementen van gezinsbedrijven is volop bezig.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Van Looy en Laverge c.s. werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.46 uur.*
